

l'altra mirada

Viatge a l'Hogar de niños pobres del poble de Tablada, assentament de les afores de Lima

El viatge va sorgir a partir de la necessitat de conèixer noves realitats, fer unes vacances diferents, i apropar-nos una mica més a les cultures que actualment estan emergent a la nostra realitat quotidiana.

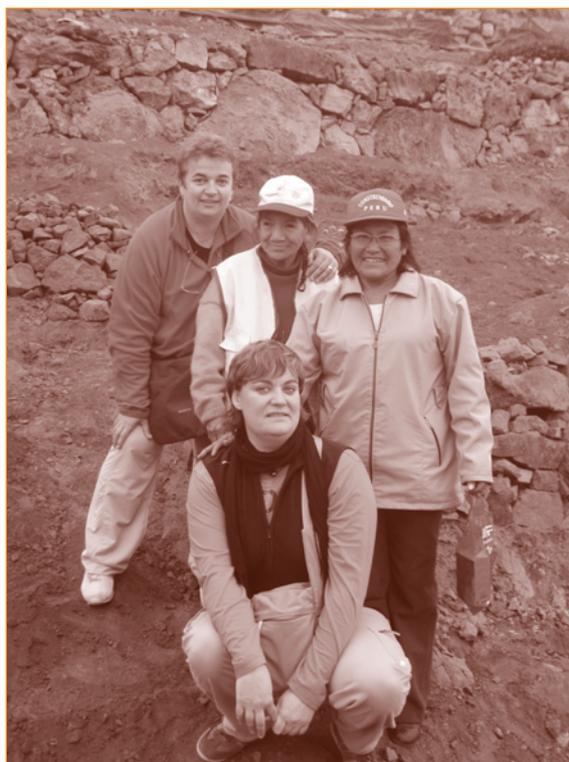
El primer contacte amb les nostres vacances va ser a través de l'ONG SODEPAZ, que té la seva seu social a Madrid i que treballa en diferents projectes a l'Amèrica del Sud, i més, concretament al Perú. La idea era estar tres setmanes a l'Hogar de niños pobres de Tablada, un assentament humà jove situat als afores de Lima.

L'Hogar forma part d'un dels projectes de col·laboració de la comunitat alemanya al Perú i està administrat per ells a través de donacions alemanyes i espanyoles. Allà s'atenen 130 nens de 3 a 16 anys, la majoria fills de llars monoparentals que degut al treball de la mare o a la situació econòmica, necessiten garantir una alimentació adequada i una millora educativa. El centre està organitzat en quatre aules (salones), segons les edats dels nens, i cada aula està coordinada per un educador, en la majoria dels casos d'origen peruà i amb formació pedagògica. Té un menjador i una cuina; un taller on es fa el pa que es consumeix a l'Hogar; un taller de fusteria on es fan productes per posteriorment vendre'ls al mercat mensual del barri de Miraflores (al centre de Lima); una zona d'habitacions on viuen els voluntaris i que té la seva pròpia cuina i zona de descans; i una zona d'esbarjo on fan tallers de ball tradicional.

Vam estar, durant les tres setmanes, amb un dels grups, Los niños del mañana, de 9 a 12 anys, fent reforç a la tasca de l'educador. La nostra jornada començava a les vuit del matí, malgrat que ells ja hi eren a les set per esmorzar i separar-se després en dos grups: els que anaven a l'escola al matí i els que es quedaven a l'Hogar per anar a l'escola a la tarda. No obstant això, la nostra estada va coincidir amb la vaga de professors, i tots els nens eren al centre de 7 del matí a 5 de la tarda. Allà vam reforçar les tasques escolars per evitar l'endarreriment dels nens. Estàvem en un saló dividit en tres espais: un de lectura, un de treball i un per esmorzar i berenar, ambientat com una petita sala d'estar. L'objectiu d'aquesta diferenciació d'espais era adquirir

hàbits que, degut al context de les seves cases (normalment chabolas d'un sol espai), no tenien prou assolits.

Els caps de setmana vam poder veure altres experiències de treball comunitari, com ara, un centre de mares adolescents d'11 a 18 anys d'edat; un centre de nens "carretillers"; una trobada amb un economista peruà que ens va fer una xerrada sobre la situació economicopolítica del país abans i ara; una visita a un projecte de cultiu ecològic gestionat per una



associació de dones; una visita també a dues escoles estatals infantils ubicades a la zona i on, a una d'elles, hi anaven nens de l'Hogar; una visita a un centre mèdic de Tablada gestionat per una monja espanyola, i una visita a la Posta per intercanviar impressions tant amb la professional de Treball Social com per observar un projecte d'educació sexual per als nens adolescents de Médicos del Mundo.

Després d'aquesta experiència podem concloure que és possible entendre els motius que fan marxar algú tan lluny de la família i del país. De fet, la nostra feina ha estat només un granet de sorra, no hem canviat la realitat dels nens però ha estat una experiència molt positiva per a nosaltres i, per això, ja ens donem per satisfetes. Podríem dir, sense entrar en temes polítics, que la percepció que aporta Perú és una gran mancança d'autogestió i inversió de la pròpia riquesa en el

país. S'estan malacostumant a viure de les aportacions de les ONG's, sense intentar incidir en els seus propis problemes. Donen, en aquest sentit, més importància a les desfilades militars que a l'educació a les seves escoles.

Els nostres vincles amb l'Hogar i els professors de les escoles no van acabar el mes de juliol, sinó que tenen continuïtat. Ens agradaria poder seguir treballant per a la zona des d'aquí, ja que qualsevol ajuda és molta per a ells. Actualment estem treballant amb unes campanyes de Manresa per intentar engegar un apadrinament amb l'Escola I.E.I. 649. Si voleu més informació del projecte podeu contactar amb nosaltres: sponseti@portalsocial.net

Silvia Ponseti Mulà
Triballadora Social
Maria Pujol Guerrero
Infermera de l'Àrea de Cirurgia i Especialitats